

Fra det relativt lille festlokale bevæger festen sig ud på en åben plads med et bål, hvor der ofres mad til orixaen (guden) Xango. Vi er de eneste turister. Foto: Henrik Köhler

São Joaquim-markedet i Salvador. Her sælges blandt andet frugt, grønt, fisk, køkkengrej og levende dyr. En ged er kommet på afveje og møder to kvinder i typisk Bahia-outfit. Foto: Henrik Köhler

Der er tæt trafik af gående, motorcykler og trækvogne på São Joaquim-markedet i Salvador. Der er også altid tid til en snak. Brasilianere forhaster sig sjældent. Foto: Henrik Köhler

Vores to piger Olivia på 25 år og Josefine på 22 har et smukt gensyn med hotelmor Nalva, i midten, og hendes mor, i prikket, 21 år efter, at vi boede på pensionatet. Foto: Henrik Köhler

Farlige og fascinerende Brasilien

I 2002 rejste Henrik Köhler og Karen M. Glass tre måneder rundt i det nordøstlige Brasilien med rygsæk, klapvogn, bleer og to piger på 11 måneder og 3 år. I 2023 tog de turen på ny - nu med tre voksne børn.

Henrik Köhler, rejser@jfim.dk

- Det er alt for farligt at opholde sig her. Taxachaufføren ser mig alvorligt i øjnene: - Man bliver røvet på steder som dette. Sent lørdag er vi havnet i en gade i Rios centrum uden nævneværdig gadebelysning og uden andre fodgængere i vores søgen efter metrostationen Carioca. Vi er på gensynsrejse i Nordøstbrasilien med tre voksne børn, og rejsen begynder i Rio de Janeiro. Vi besøger projektet Haja, som ligger nord for Rio og er Latinamerikas største åbne losseplads. Den blev ganske vist lukket i 2012 før fodbold-VM og OL i Rio, men den fungerer stadig uofficielt i et vist omfang, og de mange mennesker, der var beskæftigede med at sortere affaldet, fik aldrig den lovede hjælp fra kommunen. Haja er en privat organisation, der dagligt tager sig af et stort antal børn, hvad angår undervisning og fritidsaktiviteter, og sørger for gratis, daglig uddeling af middagsmad til beboerne i området.

kun affald, så langt øjet rækker, bortset fra spredte, ensomme buske. En anden dag under vores ugelange Rio-ophold besøger vi Vidigal-favelaen og passerer her tæt forbi adskillige unge mænd bevæbnet med halvautomatiske geværer. De holder vagt i de stejle og smalle gyder. Vores Airbnb-udlejer har spurgt fem familier i favelaen, om de kan indlogere os, men ingen har mod på at invitere os hjem. Dels af hensyn vores sikkerhed, dels af hensyn til deres egen. For hvordan bliver det opfattet af naboer og den lokale narkobaron? Vi fortsætter til Nordøstbrasilien, som vi egentlig er kommet for at besøge. Mere præcist et område, der kaldes Sertao og dækker over syv-otte stater. Landskabet kan sammenlignes med Australiens *outback* med spredt bevoksning af krat og kaktus, og hvor der kan gå halve og hele år mellem regnbygerne. Det er fattigt landbrugsland, og når vi har nævnt over for brasilianere, at vi skal be-

➔ LÆS MERE
SIDE 6

Bevæbnede teenagere holder vagt
Det får vi fornøjelsen af at overvære - og deltage i. På en gåtur i nabolaget får vi besked om, at fotografering er forbudt, for selv i et miserabelt område som dette er det en narkobaron og hans bevæbnede bande, der har magten. Her lugter sødligt, og man ser

Largo do Pelourinho er den centrale plads i Salvadors historiske bydel. Trommeorkesteret inviterer turister til at deltage - mod betaling. Den blå bygning: Hvis man køber for over syv kroner i butikken, må man bestige balkonen sammen med "Michael Jackson". Foto: Henrik Köhler

